

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010112
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3622010112.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci proti obžalovanému Q. W., nar. XX.XX.XXXX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. septembra 2022, prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 20. júla 2022, sp. zn. 0T/17/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 20. júla 2022, sp. zn. 0T/17/2022, bol obžalovaný Q. W. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 01.06.2022 v čase o 13:26 hod. viedol v V., časť B. po I. ulici, v smere od cesty č. I/XX k B. pekárni, osobné motorové vozidlo továrenskej značky Volkswagen Golf evidenčného čísla V modrej metalízy, pričom pri dome číslo XX spôsobil dopravnú nehodu, a to tak, že s vozidlom prešiel do protismeru, kde pravou prednou časťou svojho vozidla narazil do pravej prednej časti protiidúceho vozidla továrenskej značky Škoda Felicia evidenčného čísla V vedeného vodičom S. S., ktorý sa mu snažil vyhnúť vľavo, kde bol následne hliadkou Obvodného oddelenia ODI Partizánske podrobený dychovej skúške, ktorou mu bola dňa 01.06.2022 v čase o 13:56 hod. nameraná hladina 1,35 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu a opakovanou dychovou skúškou dňa 01.06.2022 v čase o 14:17 hod. hladina 1,27 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu a motorové vozidlo viedol hoci bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske, číslo konania: 0T/29/2016-65 zo dňa 14.12.2016, právoplatným dňa 14.12.2016 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke vo výmere 67 mesiacov a hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, spisová značka: 0T/33/2012 zo dňa 24.06.2012, právoplatným dňa 07.07.2012 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke vo výmere 3 rokov.

Za to bol odsúdený podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, 5 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na doživotie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie, ktoré zdôvodnil nasledovne:

„Mám za to, že Okresný súd Partizánske, na základe správne zisteného a preukázaného skutkového stavu, pri ukladaní trestu nedôvodne uložil obžalovanému neprimerane nízky trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Výrok o treste súd odôvodnil v podstate tým, že súd pri ukladaní trestu zohľadnil osobu a pomery páchatel'a, závažnosť spáchaného skutku, jeho trestnú minulosť (do súčasnosti bol päťkrát súdom trestaný pre rôznu trestnú činnosť i nepodmienečným trestom odňatia slobody), prihliadol na skutočnosť, že od vydania trestného rozkazu v predmetnej trestnej veci, kde súd obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody nastala zásadná zmena, keď obžalovaný sa aktuálne nachádza vo výkone väzby na základe uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2 Tos/72/2022.115 zo dňa 09.06.2022. Súd prihliadol i na okolnosť, že obžalovaný spáchanie skutku od samého počiatku doznáva, svoje konanie ľutuje a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čím neodvolateľne stratil možnosť podať riadny opravný prostriedok do výroku o vine. Súd tiež prihliadol na okolnosť, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní ospravedlnil prítomnému poškodenému za spôsobený následok, pričom poškodený jeho ospravedlenie prijal. Súd prihliadol i na skutočnosť, že obžalovaný bol do súčasnosti jedenkrát postihnutý v priestupkovom konaní za priestupok na úseku dopravy. Preto súd považuje uloženie nepodmienečného úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace za postačujúci na naplnenie jednotlivých zložiek funkcie trestu, teda individuálnej i generálnej prevencie, ako i zložky výchovnej.

Súd, po vyhodnotení okolností prípadu a pomerov páchatel'a, podľa nášho názoru nesprávne aplikoval u obžalovaného ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko uložený nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby nezabezpečuje u obžalovaného W. dosiahnutie účelu trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie, ako aj odsúdenia páchatel'a trestného činu spoločnosťou tak, ako to ustanovuje predmetné ustanovenie Trestného zákona.

Obžalovaný Q. W. je stíhaný za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako vodič motorového vozidla. Uvedený skutok vzbudil ohlas u verejnosti, nakoľko prípad bol zverejnený aj hromadnými informačnými prostriedkami, pričom u obžalovaného nejde o prvý skutok vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný Q. W. bol doteraz 5x súdne trestaný naposledy dňa 14.12.2016 rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. OT/29/2016, právoplatným dňa 14.12.2016 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Predtým bol obžalovaný W. v roku 2012 odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. OT/33/2012, zo dňa 24.06.2012, právoplatným dňa 07.07.2012 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Obžalovaný bol teda v priebehu desiatich rokov trikrát odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, pričom vždy mu bol ukladaný mierny trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na nie príliš dlhú skúšobnú dobu.

Z uvedeného vyplýva, že z hľadiska individuálnej prevencie, nemá hrozba trestného stíhania a uloženia trestu, na obvineného žiadny vplyv z hľadiska zábrany páchania trestnej činnosti, ako aj jeho prevýchovy k vedeniu riadneho života. Z hľadiska generálnej prevencie, teda odradenia iných od páchania trestných činov nemá trest uložený napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske, žiadny účinok, nakoľko keď širšia verejnosť bude mať vedomosť, že vodič, ktorý už bol opakovane a navyše v nedávnej minulosti odsúdený za vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, dostal za opätovné vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu s hladinou dosahujúcou skoro 3 promile alkoholu v krvi, nízky nepodmienečný trest, a to už po tom, ako nevyužil predchádzajúce dobrodenia v podobe opakovaných podmienených odsúdení za rovnaké prečiny, čo s veľkou pravdepodobnosťou bežnému vodičovi nezabráni viesť motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Doterajšia prax súdov, kde páchatel'ov tohto druhu trestných činov postihujú miernymi, zväčša podmienenými trestami, prípadne inými druhmi alternatívnych trestov ku trestu odňatia slobody posúva tento druh trestnej činnosti úroveň tzv. „bagatelného, resp. džentlmenského" deliktu, ktorého páchanie sa stáva týmto spôsobom spoločensky

akceptované, aj keď týmto konaním môžu byť spôsobené závažné dôsledky na živote a zdraví ľudí, prípadne škody na majetku.

Vzhľadom na uvedené ako jediná možnosť nápravy páchatel'a, ktorý sa dopúšťa rovnorodej recidívy, zabezpečenia ochrany spoločnosti pred páchaním ďalších trestných činov zo strany páchatel'a, ako aj výchovy spoločnosti k rešpektovaniu závažnosti tohto druhu trestných činov a následného morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou sa javí uloženie prísneho nepodmienečného trestu odňatia slobody v hornej polovici upravenej trestnej sadzby.

Pokiaľ ide o výrok o uložení trestu zákazu činnosti, tento považujem za správny a nenavrhujem jeho zmeny.

S poukazom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne, v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Partizánske, čo do výroku o treste a aby v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku, na podklade správne zisteného skutkového stavu veci uložil obžalovanému Q. W., podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. 1), písm. n), § 37 písm. h), § 38 ods. 3 a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v hornej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pri nezmenenom výroku o treste zákazu činnosti.“

Obžalovaný vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom obhajcu uviedol:

„Prokurátor vo svojom odôvodnení Odvolania uvádza, že, podľa jeho názoru, mi bol súdom nedôvodne uložený neprimerane nízky trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Toto tvrdenie prokurátor odôvodňuje skutočnosťou, že uvedený skutok vzbudil ohlas u verejnosti, nakoľko prípad bol zverejnený aj hromadnými informačnými prostriedky.

K vyššie uvedenému si dovoľujem poukázať na to, že žiadny právny predpis neprikazuje súdu ukladať obvineným prísnejšie tresty len z toho dôvodu, že by bol prípad verejne známy a medializovaný. Priam naopak, takýto postup súdu by mohol, okrem iného, ohroziť základné princípy trestného konania. Súdy sú povinné pri ukladaní trestov postupovať v súlade so všeobecnými zásadami ukladania trestov, a teda ukladať tresty v intenciách zákona.

Jednou zo základných zásad trestu, je aj zásada účelnosti trestu, ktorá je zameraná na jeho realizáciu, a podľa tejto zásady by mal súd zvážiť, aký druh trestu a jeho výmera bude najvhodnejšia na odradenie páchatel'a od pokračovania v trestnej činnosti. Táto zásada bola pre mňa naplnená už len samotným výkonom väzby, nakoľko tento bol pre mňa už dostačujúcim trestom a zároveň ponaučením.

Podľa názoru prokurátora doterajšia prax súdov, kde páchatel'ov tohto druhu trestných činov postihujú miernymi, zväčša podmienenými trestami, prípadne inými druhmi alternatívnych trestov ku trestu odňatia slobody, posúva tento druh trestnej činnosti na úroveň tzv. bagatel'ného deliktu. V tejto súvislosti si však dovoľujem uviesť, že súd jednoznačne poukázal na závažnosť mnou spáchaného skutku tým, že mi uložil nepodmienečný trest odňatia slobody (napriek tomu, že výška trestnej sadzby umožňovala súdu uložiť mi trest odňatia slobody s podmieneným odkladom).

Súd riadne a zákonne odôvodnil uloženie predmetného trestu keď uviedol, že, okrem iného, prihliadal pri ukladaní trestu na okolnosť, že som skutok od samého začiatku doznával, svoje konanie som ľutoval a na hlavnom pojednávaní som urobil vyhlásenie o vine. Aj z toho dôvodu súd považoval uloženie nepodmienečného úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere štyri (4) mesiace za postačujúci na naplnenie jednotlivých zložiek trestu, teda individuálnej i generálnej prevencie, ako i zložky výchovnej.

Som si však vedomý závažnosti môjho konania a v uvedenom (že takéto trestné činy nie je vhodné bagatelizovať) sa tak stotožňujem s tvrdeniami prokurátora. Z toho dôvodu som voči Rozsudku nepodal odvolanie, a to napriek tomu, že mi bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Ako som uviedol aj v konaní pred súdom, svoje konanie veľmi ľutujem a tak, s ohľadom na všetky okolnosti, považujem trest odňatia slobody v trvaní štyri (4) mesiace nepodmienečne za zákonný a spravodlivý.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby súd uznesením zamietol Odvolanie prokurátora proti Rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 20.07.2022 pod spisovou značkou OT /17/2022, pretože nie je dôvodné.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol vyhovieť podanému odvolaniu, s tým že modifikoval petít dôvodov odvolania tak, že navrhol vypustiť písm. d) § 321 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“). Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním prokurátora napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o treste odňatia slobody, uloženom obžalovanému, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste obžalovanému, z obsahu jeho odôvodnenia, vyplýva, že prokurátor namietal existenciu vád podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda že trest nepodmienečný trest odňatia slobody, uložený obžalovanému, je neprimerane mierny.

Pokiaľ ide o odvolaním prokurátora namietanú neprimeranú miernosť nepodmienečného trestu testu odňatia slobody obžalovanému, z odôvodnenia podaného odvolania nevyplývajú žiadne námietky vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré viedli okresný súd k uloženiu predmetného trestu. Na základe preskúmania veci ani odvolací súd nezistil, že by okolnosti, z ktorých okresný súd vychádzal pri ukladaní trestu obžalovanému nemali oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Podstata odôvodnenia odvolania prokurátora podľa názoru odvolacieho súdu spočíva v tom, že podľa názoru prokurátora okresný súd nesprávne vyhodnotil okolnosť, že obžalovaný „bol doposiaľ päť krát odsúdený“, ktorá okolnosť s poukazom na účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. odôvodňuje záver o neprimeranej miernosti obžalovanému uloženého nepodmienečného trestu odňatia. V súvislosti s uvedeným odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že vzhľadom na fikciu zahľadania niektorých predchádzajúcich odsúdení, pri rozhodovaní o vine je možné vychádzať zo skutočnosti, že odsúdený spáchal predmetný trestný čin potom, čo bol odsúdený na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla akéhokoľvek druhu. Z okolností, vyplývajúcich z odpisu z registra trestov možno vyvodit' sklon obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti, ktorú okolnosť okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu zohľadnil v uložení najprísnejšieho druhu trestu a to nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Nad rámec úvah, ktoré viedli okresný súd k uloženiu trestu obžalovanému a ktoré odvolací súd považuje za správne, logické a dávajúce riadnu odpoveď na všetky otázky, rozhodné z hľadiska ukladania trestu obžalovanému, podľa názoru odvolacieho súdu v prospech správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu hovorí aj okolnosť, ktorou je vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal.

V tejto súvislosti tento senát odvolacieho súdu považuje za potrebné uviesť, že v zmysle svojej ustálenej rozhodovacej praxe v otázke aplikácie ustanovenia 36 písm. n) Tr. zák. naďalej zotrváva na právnom názore, podľa ktorého poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel napomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, čo však neznamená, že páchatel takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým orgánom, ktoré sú príslušné na vykonanie jednotlivých štádií trestného stíhania v konkrétnej veci. Podľa názoru tohto senátu odvolacieho súdu platná právna úprava, rešpektujúca zásadu kontradiktórnosti a nestrannosti súdu v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, kladie ťažisko dokazovania v trestnom stíhaní na konanie pred súdom, pričom prípravné konanie v zásade slúži len na prípravu dôkazov, ktoré majú byť vykonané v konaní pred súdom, teda najmä na prípravu dôkazov, o ktoré chce prokurátor v konaní pred súdom oprieť svoje skutkové tvrdenia v obžalobe. Ak obžalovaný v konaní pred súdom podľa zákona vyhlási svoju vinu zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba a súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. takéto vyhlásenie obžalovaného prijme s následkom, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nebude vykonávať, primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4 Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia tento senát týmto poukazuje. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v danom prípade správne aplikoval aj ustanovenie § 36 písm. n) Tr. zák., keď v prejednávanom prípade priznal obžalovanému aj túto poľahčujúcu okolnosť.

Z tohto dôvodu odvolací súd dodáva, že okresný súd sa správne vysporiadal v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. so všetkými okolnosťami prejednáwanej trestnej veci, keď sa zaoberal aj osobou obžalovaného a jeho sklonmi k páchaniu totožnej trestnej činnosti ako aj skutočnosťou za akých okolností obžalovaný spáchal trestný čin, za čo v konečnom dôsledku správne ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby skutkovej podstaty trestného činu.

Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom napadnutým rozsudkom v danom prípade nevykazuje znaky neprimeranej miernosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,

- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.